

CZWOROZĘBNY (1) *ai*

N sg m czworozębny.

Sł stp, Cn brak, Linde XVI (ten sam przykład) i XVIII w.

Mający cztery zęby; czterozębny: Quadridens, O czterech zębach/ czworozębny. Mącz 335a.

Cf **CZWOROZĘBIASTY**, **CZWOROZĘBY**

ZZie